

Sygn. akt VU 94/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania I. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 94/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił I. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego, uznając że nie udokumentował wymaganego stażu pracy oraz stosunek pracy łączący go z ostatnim pracodawcą nie został rozwiązany z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Od decyzji tej I. B. odwołał się w dniu 4 stycznia 2013 roku, podnosząc że ZUS bezzasadnie odmówił mu zaliczenia do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 22 stycznia 1971 roku do dnia 30 czerwca 1971 roku; od dnia 1 września 1971 roku do dnia 30 czerwca 1972 roku oraz od dnia 1 września 1972 roku do dnia 30 czerwca 1973 roku, a rozwiązanie umowy o pracę z ostatnim pracodawcą nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

I. B., urodzony dnia (...), złożył w dniu 11 grudnia 2012 roku ponowny wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

(dowód: wniosek k. 1 w aktach ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

Weześniejszy wniosek z dnia 7 listopada 2012 roku został przez ZUS rozpoznany decyzją odmowną z dnia 27 listopada 2012 roku.

(dowód: wniosek k. 1-3, decyzja ZUS z dnia 27 listopada 2012 roku k. 17 w aktach ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

Niekwestionowany przez ZUS staż ubezpieczeniowy I. B. wynosi łącznie 38 lat, 1 miesiąc i 21 dni.

(okoliczność niesporna)

Przed zgłoszeniem wniosku o świadczenie przedemerytalne I. B. był zatrudniony w Fabryce (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w R. w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 2 lipca 1973 roku do dnia 30 września 2011 roku.

(dowód: świadectwo pracy k. 7 w aktach ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

W okresie od dnia 15 września 2011 roku do dnia 30 września 2011 roku Fabryka (...) S.A. w R. zwolniła I. B. z obowiązku świadczenia pracy przy zachowaniu prawa do wynagrodzenia.

(dowód: pismo z dnia 14 września 2011 roku, k. 46; pismo z dnia 29 września 2011 roku, k. 47)

Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 29 września 2011 roku ze skutkiem z dniem 30 września 2011 roku bez wskazania przyczyny. Fabryka (...) S.A. w R. zobowiązała się do zapłaty na rzecz I. B. nagrody uznaniowej w kwocie 31.779,00 złotych.

(dowód: porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę, k. 19)

Stosunek pracy I. B. z Fabryką (...) S.A. w R. nie został rozwiązany z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika ani też z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

(dowód: porozumienie o rozwiązaniu umowy o pracę, k. 19; przesłuchanie I. B., k. 38, k. 48)

Na dzień 31 grudnia 2010 roku w Fabryce (...) S.A. w R. zatrudnionych było 87 pracowników. W 2011 roku rozwiązano umowy o pracę z 26 pracownikami. Fabryka (...) S.A. w R. od dnia 2 listopada 2012 roku znajduje się w stanie likwidacji.

(dowód: pismo z dnia 23 kwietnia 2013 roku, k. 16-17; pismo z dnia 24 października 2013 roku, k. 42)

I. B. od dnia 18 kwietnia 2012 roku do chwili złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne był zarejestrowany jako osoba bezrobotna. W okresie od dnia 26 kwietnia 2012 roku do dnia 25 kwietnia 2013 roku pobierał zasiłek dla osób bezrobotnych.

(dowód: zaświadczenie powiatowego urzędu pracy z dnia 3 grudnia 2012 roku, k. 10 akt ZUS dotyczących świadczenia przedemerytalnego)

Sąd Okręgowy ocenił i zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. Nr 170), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego **z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy** (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Ponadto zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1, która po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli osoba ta spełni łącznie następujące warunki: 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wnioskodawca I. B. urodził się w dniu (...), w dniu rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, tj. 30 września 2011 roku, miał ukończone 56 lat. A zatem nie było możliwe spełnienie przez niego żadnej z przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1-4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż wymagają one dla mężczyzny ukończenia odpowiednio 60 lub 61 lat życia. Wnioskodawca tej przesłanki nie spełnia.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca nie spełnia również przesłanki określonej w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż nie wykazał aby przyczyną rozwiązania z nim stosunku pracy była likwidacja lub niewypłacalność pracodawcy. Fabryka (...) S.A. w R. wypłaciła na rzecz wnioskodawcy nagrodę uznaniową w kwocie 31.779,00 złotych. Po rozwiązaniu z nim stosunku pracy kontynuowała swoją działalność, aż do dnia 2 listopada 2012 roku, kiedy została postawiona w stan likwidacji.

Ostatnia z przesłanek, której spełnienie umożliwiłoby wnioskodawcy nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego, określona w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, wymaga aby stosunek pracy, który trwał co najmniej 6 miesięcy, został rozwiązany z przyczyn leżących po stronie pracodawcy w rozumieniu

ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a ponadto osoba ta musi posiadać okres uprawniający do emerytury, który dla mężczyzny wynosi 40 lat.

Wobec powyższego konieczne jest rozważenie, czy I. B. spełnia powyżej wskazany warunek.

Stosownie do art. 2. ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.) przez przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), **w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,**

b) **rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,**

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca nie wykazał w toku postępowania, że stosunek pracy łączący go z Fabryką (...) S.A. z siedzibą w R. został rozwiązany z którejkolwiek przyczyn dotyczących zakładu pracy, wskazanej powyżej. Przyczyna wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. a) ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie podlega w ogóle ocenie Sądu Okręgowego, gdyż pracodawca wnioskodawcy zatrudniał więcej niż 20 osób, co wynika wprost z informacji uzyskanej od Fabryki (...) S.A. w R.. Z oczywistych względów nie mogły również zostać spełnione przesłanki wskazane w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. c) i d), gdyż w przypadku wnioskodawcy nie doszło do wygaśnięcia stosunku pracy ani też wnioskodawca nie rozwiązał umowy o pracę z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika.

Ostatnia z przesłanek wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b) również nie została spełniona, gdyż w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że rozwiązanie stosunku pracy wnioskodawcy nastąpiło za porozumieniem stron. I. B. dobrowolnie zgodził się na rozwiązanie umowy o pracę, a w zamian otrzymał nagrodę uznaniową w kwocie 31.779,00 złotych. Natomiast po jego odejściu z pracy, na jego stanowisko pracy została przyjęta nowa osoba. Powyższe okoliczności zostały wprost przyznane przez wnioskodawcę na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014 roku. Okoliczności te świadczą, iż przyczyną rozwiązania umowy o pracę z wnioskodawcą nie była likwidacja jego stanowiska pracy co zresztą zostało przyznane przez samego wnioskodawcę na ostatniej rozprawie. Nie było nią też ogłoszenie upadłości lub likwidacji pracodawcy. Sytuacja finansowa Fabryki (...) S.A. w R. pogorszyła się dopiero w następnym roku po rozwiązaniu umowy o pracę z wnioskodawcą, gdyż w dniu 2 listopada 2012 roku została postawiona w stan likwidacji.

Wobec powyższego, z uwagi na niespełnienie przez I. B. jednej z przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (a wszystkie muszą być spełnione łącznie) ewentualne rozważanie czy organ rentowy słusznie nie zaliczył wnioskodawcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, a w konsekwencji ustalenie czy wnioskodawca miał 40 letni okres uprawniający do emerytury, nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i w tej sytuacji wydaje się być bezprzedmiotowa.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.